

FIGYELEM!

A cikkben található képek felkavaróak lehetnek, emiatt inkább az erősebb idegzetűeknek ajánlom.

Aokigahara - Holtak erdeje

Írta: Hirotaka

Ha eszünkbe jut az erdő szó, akkor valamennyiünkben olyan kép jelenik meg, hogy fákkal, bokrokkal, különféle egyéb növényekkel borított terület, ahol csend honol vagy maximum a madarak, szél hangját hallhatjuk, esetenként állatok zöreijét a sűrűben. Turistaként más túrázó emberekkel találkozunk. Egyszerűen nyugalmas.

Mindazonáltal az erdő sok kultúrában egy spirituális hely, ahol a szellemek, istenek laknak. Tudjuk jól, hogy Japánban ez még ma is így van, és sok erdőben láthat az ember kis szentélyeket, szobrokat, amely valamilyen helyi kami előtt tiszteleg.

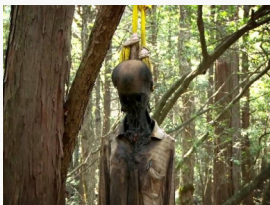
De a szigetországban van ezeken kívül egy még különlegesebb, ugyanakkor hátborzongató erdő, amit csak úgy neveznek, hogy "a legjobb hely a halálra". Ez Aokihara,

az öngyilkosságok legkedveltebb helyszíne.

A Fuji Japán legjellegzetesebb szimbóluma. A hegy maga és a körülötte lévő területek is kedvelt turistacélpontok, üdülőterületek, több millió turista jön ide évente. A Fuji északi lábánál, Tokiótól mintegy 160 km-re terül el az Aokigahara erdő, ahová ha betesszük a lábunkat, könnyen lehet, hogy holttestre bukkanunk. A területnek több neve is van: fák tengere, öngyilkos erdő, japán démonok erdeje.

Hogy alakult ez ki? Miért lett ennyire közkedvelt hely? Mi a terület spirituális varázsa? Ezek megválaszolása több tényezőn múlik és vissza kell mennünk az időben.

1960-at írunk és talán senki nem gondolta volna, de Matsumoto Seichi regénye komoly hatással lesz az erdő életére. A Nami no Tou (Tower of Waves) című könyvben egy szerelmespár az erdőben követ el öngyilkosságot. Nem idegen a japán kultúrától, hogy a szerelmesek együtt válnak meg életüktől, hogy a túlvilágon gondok nélkül lehessenek együtt. A ketős öngyilkosság (japánul

„Matsumoto szerelmi tragédiájában leírtakat sokan elhitték, és ezzel a hely az öngyilkosságok kedvelt helyszínévé vált.”

shinjuu) témájában az egyik első ezzel foglalkozó tragédia a Shinjū Ten no Amijima című mű Chikamatsu Monzaemon tollából, a 17. századból.

Matsumoto egy másik regénye, a Kuroi Kajitsu (Black Sea of Trees) szintén Aokigaharáról foglalkozik és az erdő népszerűségéről ír.

Matsumoto szerelmi tragédiájában leírtakat sokan elhitték, és ezzel a hely az öngyilkosságok kedvelt helyszínévé vált. Habár nem ez volt a kezdet. A regény előtt is találtak már itt emberi maradványokat, már korábban is több száz ember akasztotta fel magát itt. A középkorból fennmaradtak olyan esetek, amikor élelmiszerhiány volt a térségben, ezért sok ember elvitte egyik családtagját az erdőbe, majd ott hagyta, így az éhen halt. Ezzel több étel jutott a megmaradt családtagoknak, akik túlélhették a krízises időszakot. Emiatt úgy vélik, hogy Aokigaharában bolyonganak az elhagyott emberek lelkei. (Akit ez a téma

„...az erdőben többféle figyelmeztető táblák vannak kihelyezve, melyek megpróbálnak az illető lelkiismeretére hatni. Például: “Az életed egy értékes ajándék, melyet a szüleidtől kaptál”...”

jobban érdekel olvassa el az AniMagazin 31. számában található Ubasute című cikket.)

1993 olaj volt a tűzre Wataru Tsurumui: The Complete Suicide Manual (Teljeskörű öngyilkossági útmutató) című könyve miatt. A könyv felsorolja és részletezi a különféle módszereket és Aokihabarát ajánlja, mint legalkalmasabb hely. A legtöbb ember hátrahagyott tárgyai között megtalálható ez a könyv.

Aokihabara tehát erősen spirituális hely, amit többen inkább, rémisztő, vér-fagyasztó helynek neveznék. A témával foglalkozók szerint a szellemek beleivodtak már a talajba és a fába is, és akik belépnek azokban paranormális jelenséget generálhat. De ez már bőven a természetfeletti témakörbe tartozik.

Aokigahara 3500 hektáron (35 km²) terül el, nagyon sűrű erdős terület, még a legfényesebb időben is könnyen lehet napfénytől mentes helyet találni. Az állatok is ritkán fordulnak meg ezeken a részeken és a madárcsicsergés is elmarad. Mondhatni kísérteties. A terep sziklás, sok fa gyökere kanyarogva kúszik a felszínen, emelett több mint 200 barlang is van. Az éjszakai erdő pedig horrorfilmbé is beleillene.

Alapvetően az erdő vulkanikus talajon nőtt ki, a Fuji régebbi kitöréséből származó kőzet az alapja. A mágneses vasat tartalmazó kőzetek miatt pedig előfordulhat, hogy a GPS és a mobiltelefon sem működik, ami tovább fokozza a horrorisztikus hatást.

Ezek után megkérdendzhetnénk, mit csinálnak a hatóságok. Természetesen tudnak a problémáról, és bár mindenki mellé nem állíthatnak rendőrt, igyekeznek jobban odafigyelni a területre. Ennek egyik eleme, hogy az erdőben többfelé figyelmeztető táblák vannak kihelyezve, melyek megpróbálnak az illető lelkiismeretére hatni. Például: “Az életed egy értékes ajándék, melyet a szüleidtől kaptál”, “Kérünk konzultálj a rendőrséggel, mielőtt eldöböd az életed”, vagy “Gondolj a családodra, testvéreidre, gyermekeidre”. A erdőt folyamatosan járják az erdészek, rendőrök, hogy a még életben lévőkn segítsenek, vagy kivigyék az erdőből a holttestet.

A maradványokat egy hatósági házban őrzik és az ott dolgozó munkások kő-pápir-ollót játszanak, hogy aznap ki aludjon a holtak mellett. Ezt az a hiedelem okozza, hogy ez árt az egyedül hagyott halott szellemének, így éjszaka sikoltozni fog és magától elmozdul. Az elmúlt években a városokban plakátkampány is indult, ami a családtagokat célozza meg azzal, hogy felhívja a figyelmet az öngyilkosság előjeleire.

Az 1970-es évekre olyan komoly problémává vált ez, hogy a japán kormány évente átvizsgálhatja a teljes területet és elviszik a holttesteket, maradványokat.

1993-ban 73 holttestet találtak, 2002-ben 78-at, 2003-ban már ez a szám átlépte

a 100-at. Az elmúlt évek adatairól alább látható egy grafikon.

Az utóbbi években azonban a kormány nem hozza nyilvánosságra az adatokat, ezzel is csökkentve a "lelkesedést", bár azt nem tudni, hogy ez mennyire eredményes.

A számok csak a feltárt és jelentett esetet mutatják, hogy valójában hány élet veszett el az erdőben azt senki nem tudja.

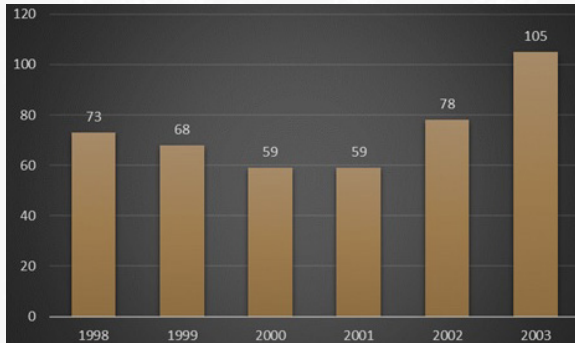
Komoly statisztikáról nem nagyon lehet beszélni, de annyit megállapítottak a hatóságok, hogy a legtöbb öngyilkos 40-50 év körüli férfi, a legrosszabb hónap pedig március. Ennek oka vélhetőleg az, hogy Japánban az üzleti év vége ez a hónap. Így a legtöbb áldozat üzletember, és nem

feltétlen egyszerű alkalmazottakról van szó. Megtalálták már magas beosztásban lévő emberek, managerek, vezérigazgatók holttestjeit is.

Ez a hozzáállás, az öngyilkosságok nagy száma, a stressz, a kudarc megélése a japán mentalitásban keresendő, és visszavezethető a szamurájok korára. A becsületvesztett ember nem tud szembenézni családjával, múltjával, hibájával, így az egyetlen út az öngyilkosságra.

Aokihagara egy különleges helyszín, talán az egyik legkülönlegesebb ebből a szempontból, mégis csak a második legkedveltebb hely az öngyilkosságra a

világon. Az első helyen a San Franciscó Golden Gate híd áll. Am Aokigahara sokkal vérfagyasztóbb képet fest azzal, hogy a holttest elhagyatottan fekszik a földön vagy lóg egy faágról, mindössze néhány személyes tárgyat hagyva maga után. Aki ket megtalálnak, egy végső nyughelyre viszik, és illően elbúcsúznak tőlük. De akiket nem, azok ott maradnak örökre. és lelkük az erdőben bolyong.

Források:

<http://www.atlasobscura.com/places/aokigahara-suicide-forest>
<http://www.aokigaharaforest.com/>
<https://www.tofugu.com/japan/aokigahara/>